

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Unicampus**, se sídlem Kubelíkova 1224/42, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2012, č. j. 13701/12/04400, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2016, č. j. 5 A 93/2012 – 60,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 3. 1. 2016 kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2012, č. j. 13701/12/04400. Stěžovatel v kasační stížnosti rovněž požádal o osvobození od soudních poplatků.

Podaná kasační stížnost vykazovala vícero vad. Předně z ní vyplynulo, že jménem stěžovatele měl v předmětném řízení o kasační stížnosti jednat Mgr. Ing. Petr Štěpánek, místopředseda spolku. Stěžovatel nicméně nedoložil, že jmenovaná osoba je za stěžovatele oprávněná jednat. Tato skutečnost přitom není prokázána ani z veřejně přístupného výpisu ze spolkového rejstříku. Kasační stížnost dále nebyla Mgr. Ing. Petrem Štěpánkem podepsána. Stěžovatel současně nedoložil splnění podmínky povinného zastoupení advokátem a podaná kasační stížnost postrádala též konkrétní důvody, tzn. vyličení, jakých nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl městský soud vůči stěžovateli dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným.

Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 6. 1. 2017, č. j. 3 As 4/2017 – 3, vyzval stěžovatele k odstranění shora popsanych vad ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení a poučil jej o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Toto usnesení se stěžovateli nepodařilo doručit poštou na adresu jeho sídla, když se poslaná zásilka soudu vrátila jako nedoručitelná z důvodu, že adresát nemá schránku. Zdejší soud proto postupoval v souladu s § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a doručoval usnesení vyvěšením na úřední desce.

Usnesení bylo na úřední desce vyvěšeno dne 7. 2. 2017, a stěžovateli bylo tudíž doručeno dne 17. 2. 2017 (§ 50 odst. 2 o. s. ř.). Lhůta jednoho měsíce stanovená soudem stěžovateli k odstranění vad kasační stížnosti proto uplynula dne 17. 3. 2017 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel nicméně na výzvu soudu nereagoval a vytýkané vady neodstranil.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.“

Podle § 106 odst. 3 věty první s. ř. s. „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.“

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“

Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, kromě jiného, doplněním jejích důvodů a rovněž byl poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory výzvě a náležitěmu poučení tuto vadu kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil. Chybějící důvody kasační stížnosti přitom brání v pokračování v řízení o kasační stížnosti, neboť v něm je Nejvyšší správní soud těmito důvody vázán (srov. § 109 odst. 4 část věty před středníkem s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

Nad rámec uvedeného nutno dodat, že i ostatní výše popsané vady předmětné kasační stížnosti jsou v důsledku jejich neodstranění samy o sobě důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5, resp. § 46 odst. 1 písm. a), ve spojení s § 120 s. ř. s.

Pokud jde o stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud o ní samostatně nerozhodoval, neboť by to za dané procesní situace postrádalo smysl.

O nákladech řízení rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. dubna 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu